

Når man ser på hele opsparingsmønsteret herhjemme, er der også med det nye forslag gode muligheder for fleksibelt at tilrettelægge sin egen opsparingspolitik. Man kan kombinere ratepension med pensioner med løbende udbetalinger og med kapitalpension. I øvrigt kan man jo også spare op uden skattemæssige konsekvenser ved normal, traditionel opsparing, køb af obligationer, osv.

Så der er masser af muligheder for både med det system, vi har nu, og det system, som vi lægger op til med lovforslaget her, at tilrettelægge sin opsparingspolitik sådan, at de formål, man har tænkt sig at tilgodese, kan tilgodeses. Så den argumentation holder heller ikke. Der er god fleksibilitet også efter vedtagelsen af det her lovforslag.

Jeg vil takke for en god debat. Jeg kan se, at der er flertal for forslaget, og jeg håber på en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af punktafgiften på cd'er og grammofonplader.

Af Brian Mikkelsen (KF), Hans Christian Schmidt (V), Aage Frandsen (SF), Ole Donner (FP), Bent Hindrup Andersen (EL) og Jacob Haugaard (UP).

(Fremsat 9/5 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg med stor undren har fulgt de seneste ugers debat om afskaffelsen af afgiften på compactdisks og grammofonplader. Forslagsstillerne er efter min mening ude i et populistisk ærinde med det her forslag. Jeg må også sige, at forslaget er uden sammenhæng med den linje, de borgerlige partier påstår at følge, når det gælder den generelle økonomiske politik og finanspolitikken i særdeleshed.

Jeg vil også indledningsvis sige, at også jeg kan se, at der ud fra en vis kulturpolitisk synsvinkel kunne argumenteres for at afskaffe denne afgift, men jeg mener også, at man i givet fald må være klar over, at det skal ske under fuld respekt for den økonomiske situation og den dertil indrettede finanspolitik. Heller ikke dette hensyn berettiger til en lempelse af finanspolitikken i 1996, sådan som forslaget lægger op til.

Hvad angår det kulturpolitiske hensyn – og her henvender jeg mig især til SF, Enhedslisten og hr. Jacob Haugaard – undrer det mig, at man er med på en så perspektivløs kulturpolitisk foranstaltning som at sænke en afgift på grammofonplader og compactdisks. Det vil sige, at man på den måde tilgodeser alle mulige former for dansk og internationalt produceret musik over én kam.

Lad mig minde om, at en afgiftslempelse jo både ifølge økonomisk teori og de praktiske eksempler, vi har set – parfumeafgiftens ophævelse m.v. – giver sig udslag i højere engrospriser og dermed øgede avancer til producenterne, både de indenlandske og de udenlandske pladeselskaber f.eks.

Er det socialistisk kulturpolitik? Man har selv brugt den kulturpolitiske begrundelse, så jeg går ud fra, at partierne så også vedkender sig det forhold, at man ved, at forslaget rent faktisk disponerer over 140 mio. kr. til kulturpolitikken. Det bliver lige nøjagtig 140 mio. kr. hvert eneste år sværere at drive fornuftig kulturpolitik i fremtiden, f.eks. i form af målrettede tilskud til fremme af eksempelvis dansk kunst og kultur. Det er jo alternativet.

Til Venstre og De Konservative vil jeg gerne sige, at for det første er forslaget set ud fra et samfundsøkonomisk finanspolitisk synspunkt dybt godnat. Det vil jeg senere vende tilbage til.

For det andet har jeg noteret mig, at Det Konservative Folkeparti oprindeligt ved de første til-